

Ioan RAȚIU

S-a născut în data de 6 aprilie 1957, la Gherla, județul Cluj. Studii liceale: *Liceul industrial de chimie* la București (1972-1973); *Liceul „Gheorghe Șincai”* din Baia Mare (1976); Absolvent al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie, Sibiu - Arma Topogeodezie, (1979); Inginer diplomat, absolvent al Facultății de Ingineria Sistemelor Biotehnice a Universității Politehnice București (2001);

Coordonator al cenaclurilor literare: *Orpheon* și *Cuget liber-Mihail Grănescu*, din București.

Colaborări la reviste

Săptămâna, Frontiera, Informația zilei - satu mare, Viața Militară, Cronica sătmăreană, Viața de pretutindeni-Arad, Citadela, Cervantes, Revista română de poezie și proză, Antim, Independența română- independența prin cultură, Ion, Cronica timpului, Arena literară, Bogdania, Literar-ing, Astralis, Teleormanul cultural, E-creator ș.a.

Volume publicate

Tributul clipei (poezii - Prefață de Ion Rotaru), Editura Topoexim, București, 2002; *Nu chiar totul despre sex (catrene)*, Editura Topoexim, București, 2003; *Gândurile unui neînțeles (reflecții - Prefață de Ion Gheorghian)*, Editura Topoexim, București, 2004; *Gânduri de neînțeles (reflecții - Prefață de Ion Gheorghian)*, Editura Semne, București, 2006; *Gânduri cu subînțeles (reflecții - Prefață de Corneliu Blându)*, Societatea Scriitorilor Militari, București, 2007; *Din vina clipei (poezii)*, Editura Europolis Edit, București, 2008; *Psalmi*, Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2009; *Amintirile unei clipe (poezii - Prefață de Ion Rotaru)*, Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2010; *Într-un teatru de vise (poezii - prefață de Ioan Rațiu)*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2014; *Fără semne (poezii - Prefață de Ioan Rațiu)*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2015; *Pentru tine (poezii - Cuvânt înainte de Ioan Rațiu)*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2016; *În dreptul ultimei iluzii (poezii - Prefață de Florin Grigoriu)*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2017; *Insomnia verbului (poezii - prefață de Claudiu Robert Toma)*, Editura Arefeana, București, 2018;

Rondeluri pentru clipe (I) (rondeluri – prefață de George Terziu), Editura Inspirescu, Satu Mare, 2018; *Rondeluri pentru clipe (II) (rondeluri – Cuvânt înainte de Ioan Rațiu)*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2019; *Misiunea întâmplării (poezii – prefață de Geni Duță)*, Editura Fast Editing, București, 2019; *Văzutele nevăzutului (poezii – prefață de Geni Duță)*, Editura Fast Editing, București, 2020; *Zidurile dintre idei (poezii – prefață de Geni Duță)*, Editura Fast Editing, București, 2021.

Apariții în antologii

Mugur alb... - Societatea literară Bacovia , București, 1989; *Amintirile clipei* – Editua Vasile Cârlova, București, 1994; *Speranțele clipei*, Editura Vasile Cârlova, București, 1996; *Vibrații lirice*, Editura Vasile Cârlova, București, 1996; *Lumina zorilor*, Editura Vasile Cârlova, București, 1997; *Orpheon - între tradiție și modernitate*, Editura Topoexim, București, 2002; *România de suflet*, Editura Boldăș, Constanța, 2008; *Arta de a fi*, Editura Anamarol, București, 2009; *România din suflet* (Seleție Ana Ruse), Editura Virtual, 2010; *A treia carte. Poezii* (Lira 21), Editura Art Book, Bacău, 2012; *Ex libris - biserica de lemn* - Editura Ex libris universalis, București, 2012; *Simbioze lirice*, Editura Anamarol, București, 2012; *Scripta manent*, Editura Anamarol, București, 2013; *Antologie de poezie și proză* (Lira 21), Editura Art Book, Bacău, 2013; *Să nu-l uităm*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2014; *Armonii de toamnă*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2014; *Lacrimi de înger. Remember Mihail Grănescu*, Editura Betta, București, 2014; *Poetes, vos papiers! anthologie de poesie roumaine – version française*, Paula Romanescu, Editura Tipo Moldova, Iași, 2014; *Zâmbetul din lacrimă (Antologie de versuri și proză)*, Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2015; *Versuri și proză 2014 (Cenaclul literar Lira 21)*, Editura Art Book, Bacău, 2015; *Preludiul unui vis de toamnă (Antologie de versuri și proză Vol. I)*, Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2015; *Femeia, eterna poveste (Antologie de versuri și proză)*, Editura Betta, București, 2016; *Orpheon 2 – Tradiție și modernitate*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2016; *Recurs pentru copilărie (Antologie de versuri și proză)*, Editura Pim, Iași, 2016; *Unirea face puterea (Antologie)*, Editura Antim Ivireanul, Râmnicu Vâlcea, 2018; *România, țara mea de dor (Antologie de poezie și proză)*, Editura Life Art, Drăgănești-Olt, 2018; *Uniți prin slova românească (Antologie de versuri și proză)*, Editura PIM, Iași, 2018; *Poezie după o fotografie (Antologie a Revistei Anotimpurile Expresiei ideii)*, Editura PIM, Iași, 2019; *Vis cu Nichita vol. III (Antologie de texte literare)*, Editura Ro.Cart, București 2019 s.a.

Aprecieri critice

Ion Rotaru, Titus Popescu, Geo Călugăru, Ion C, Ștefan, Ion Lucian Coliță, Liviu Vișan, Corneliu Blându, Ion Gheorghian, Elena Buică, Ștefan Dumitrescu, Florin Grigoriu, Claudiu Robert Toma, Cezarina Adamescu, Marian Ghervan-Gogoase, Ion Bala, Gheorghe Crețu, Ioan Andreica, Cleopatra Luca, Geni Duță, George Terziu ș. a.

"Nu este deloc exclus ca în o istorie a poeziei românești, Ioan Rațiu să fie catalogat drept poetul clipei, prin excelență, un poet care, cu antene misterioase, inefabile, percepe, de la momentul nostru, fascinanta trecere a tot și a toate..."

(**Ion Rotaru** – prefață la volumul *Tributul clipei*)

"Ioan Rațiu a încercat să-și definească... emoțiile, sentimentele, trăirile adânci, scriind la început versuri. În mod firesc și uman și-a revărsat sufletul, cântând entuziasmul și uimirea în fața spectacolului naturii și al primilor fiori ai iubirii. Apoi, cu anii, poezia lui a devenit o înrâncenată luptă cu sine, pentru a reuși să iasă din matca neputinței și a nevederii, salvându-se conjuncturii REALULUI, a dramatismului imanentului eșec în fața NEÎNȚELESULUI și pentru a rezolva... moral, estetic și spiritual, drama existențială a omului. El este mai întâi om și apoi poet. Un talent înăscut, de a observa și descrie cele mai rafinate contradicții ale... lumii interioare, luptei cuvintelor, eroicei lupte subterane a omului, deschise devenirii omului adevărat, pentru lumea și viitorul adevăratelor valori care vor triumfa întru Veșnicul Adevăr".

(Ion Gheorghian – Prefață la volumul Gândurile unui neînțeles)

... "Ioan Rațiu și-a deschis inima către Porțile Frumuseții. Mesajul creștin i-a devenit certitudinea adevăratei fericiri, mai presus... de orice cunoaștere, de legea morală impusă, rece, searbădă, de artificiile unui estetism convertit la invenție logoreică și ocultism, cu scopul ascuns de a desființa Omul.

Adevăratul poet, cel al paradoxurilor LUMINII și, în cele din urmă, cel al afirmației ontologice, s-a îmbrăcat în HRISTOS și Îl așteaptă în Plinătatea Bucuriei și Păcii Întrupate în Întreaga Fire Care S-a Aprins de DORUL SĂU..."

(Ion Gheorghian – Prefață la volumul Gânduri de neînțeles)

"Până atunci sugerăm că putem vorbi de un... stil Ioan Rațiu, în care claritatea tinde a fi, nu de puține ori, ludic mixată cu ambiguitatea, echivocul, iar preciziunea și proprietatea fiind tolerante cu ornamentare deliberat polisemică, devenind criptică pe alocuri. Între calitățile speciale ale stilului său aş releva o anumită naturalețe al cărei corolar indubitabil, omniprezent, suveran instaurat, îl constituie... finețea".

(Corneliu Blându – Prefață la volumul Gânduri cu subînțeles)

„Prin diligențele dlui. IOAN RAȚIU (n. 6 apr. 1957, Gherla, j. Cluj, cu studii liceale la București și la Baia Mare, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie, Sibiu - Arma Topogeodezie, în 1979, și al Facultății de Ingineria Sistemelor Biotehnice a Universității Politehnice București, în 2001), acum ofițer în rezervă, sperăm să avem și o... Cronică a Cenaclului „Orpheon”. El ține un Jurnal al ședințelor de Cenaclu, îndeajuns de amănunțit, punctând foarte exact activitățile noastre ca... poeți, prozatori, esești sau dramaturgi. El însuși este un... poet „al CLIPEI” și, mai exact, un „moralist”, autor al unor culegeri de maxime (v. Gândurile unui neînțeles, Editura Topoexim, 2004; Gânduri de neînțeles, Editura Semne, 2006).

Iată câteva exemple (din ultima culegere, v. Gânduri de neînțeles, 2006) remarcabile prin expresivitate și totodată prin sobrietate și laconica stilistică:

- Cine știe câtă dreptate am?
- Nu faceți abstractizări, când e vorba de chirie!
- Tot ce cuprinde... te surprinde?
- Aveți grijă de nevoie!
- Ce-ai cu limba, dacă scrii?
- Înțelegerea prin credință justifică eforturile. (...)

(Ion Rotaru – O istorie a literaturii române de la începuturi până în prezent, Editura Tempus dacoromânia comterra, București, 2006)

„Statornicia, credința, încrederea, iubirea, răbdarea, înveșnicirea sunt temele poeziilor autorului, fie stih unic, distih, catren, imn, rugăciune, descrierea revelată, psalm (pentru că poetul este și cel ce vede înainte, cel ce tălmăcește orbilor, surzilor, altor semeni fără unele daruri – fără a greși, adică a socoti că n-au alte știri-însușiri aparte, date de Dumnezeu), afirmă sentimentul horei, al legăturii unice întru oameni, întru Treimea de trei ori sfântă:

„Trei clipe vedem // De când ne naștem / Într-o horă ciudată / Până murim // Fie lumea rotită // Să ne primească / Și pleoapele noastre / Ți se-nchine mereu // Sfânt Sfânt Sfânt Dumnezeu // Al clipei de ieri / Al clipei de azi / Al clipei de mâine”...

Poet imnic, solomonar, oracular, atent la cuvinte, într-o vreme când se vorbește mult, fără substanță, fără foc dăruit de harul necuprins, fără mir sfințit, IOAN RAȚIU a descifrat gânduri înțelese, subînțelese și altfel pricepute, în alte cărți până la aceasta”.

(Florin Grigoriu – Prefață la volumul În dreptul ultimei iluzii)

„O calitate remarcabilă a poeziei domnului IOAN RAȚIU constă în densitatea aforistică. Formulările scurte, căutând să surprindă esența sau miezul anumitor experiențe, trăiri, sunt și cele mai memorabile. Preocupat să găsească ori să descopere, în jurul său, semne, simboluri, copleșit de curgerea evenimentelor, de fiecare dată înspre altceva, înspre altundeva, poetului nu-i mai rămâne decât să prindă cu vârful condeiului, metamorfozele clipei: Pe buzele tale / Clipa se zbate nesărutată”.

(Claudiu Robert Toma – Prefață la volumul Insomnia verbului)

Acum înțelegem, mai bine, cine e prietenul meu și al nostru... e omul de lângă noi, cel care vrea cu orice preț să fie un clasic în viață, să ne arate limitele trăirii și bucuria lucrurilor frumoase. Acum, când poezia banalului, a urâteniei temelor poetice abundă, vine acest voievod al timpului și zice: „La dreapta, la stânga, nevoi compromise / Devin obiceiuri, deprinderi umile... / Aproape cad lacrimi, departe fug vise, / Dau stelele nopții de văi fără zile...” Fiecare rondel are dedicație, este dăruit unei personalități. Poemul nu poate fi scris dacă nu ne simte în preajmă, până nu ne spune că noi scriem prin el. Dacă nu am fi, nici el nu s-ar scrie. Simplu. Cel mai sigur mod pentru a nu muri, este creația. Ioan Rațiu e nemuritor. Timpul nu va putea să-l facă să nu ne spună, acum sau peste 100 de ani: „Adâncite priviri ce n-au teamă deloc / Printre gânduri dispar prin iubiri când se coc / Din milenii de jar fug minute spre vis / Cum istorii ne spun unde clipele-au scris”...

(George Terziu – Prefață la volumul Rondeluri pentru clipe I)

„Tematica propusă de poet este diversă, așa cum de fapt este în mai toate volumele publicate anterior: trecerea timpului, lipsa de comunicare, singurătatea, iubirea, teme filo-zofice subtile și, de multe ori, intime. Ioan Rațiu adoptă un aparent ton al mărturisirii, care personalizează poemele dar în același timp le dăruie cititorului, care se simte inclus în acest volum pentru că se regăsește pe sine în aproape fiecare vers.

Deși poetul practică o poezie ermetică, paradoxal ea este în același timp înțeleasă de cel care o parcurge și care, simte ce vrea el să transmită, dar nu poate exprima în cuvinte această simțire și atunci acceptă să se lase purtat de imaginile

create, de umbrele alergând spre niciunde, în urma unor alte umbre, închise într-un balon de lumină misterioasă.”

(Eugenia Duță, prefata la volumul Văzutele nevăzutului)

„O carte de poezii poate fi doar o înșiruire de versuri frumos aliniate și obligate să se încadreze în regulile prozodice, fără să spună nimic sau fără să creeze imagini. Cum spunea Poetul: „E ușor a scrie versuri când nimic nu ai a spune...”. Lucrurile se complică atunci când ai multe, prea multe de spus. Cei nefamiliarizați cu lumea poetului Ioan Rațiu, ar putea să fie derutați, dar pentru „inițiați” deja ușa se deschide către un spațiu cunoscut.

Iată, ce simplu pare: „Vine toamna prea devreme/frunzele cad”, dar dacă citim puțin mai sus „Zâmbetul din umbră / se face primăvară”, deja din doar patru rânduri s-a creat o poveste pe care poetul o lasă în suspensie, la voia și simțirea fiecăruia de a o continua... sau nu.

Sentimente, drame, tragedii, fiecare trăiește propria viață și o suprapune peste cea a celor care au puterea sau darul de a le exprima. Versurile ermetice lasă fiecăruia libertatea de a le înconjura de înțelesuri personale, de simboluri. „Când trece moartea pe la voi / dezleagă zâmbetele ploii”. Există un cifru al poeziilor lui Ioan Rațiu, dificil de dezlegat, dar din momentul în care cititorul – simțitorul! – de poezie a reușit să pătrundă dincolo de bariera încifrării, lucrurile devin fascinante. Alături neașteptate de cuvinte, noțiuni, imagini, îl conduc spre un spațiu vital în care pentru a pătrunde, trebuie într-adevăr să fii inițiat, altfel rămâi în fața porților închise, presupunând ce se află în spatele lor și întrebându-te în permanență dacă presupunerea este aproape de Adevăr sau nu.”

(Eugenia Duță, prefata la volumul Zidurile dintre idei)

Selecții din operă

din volumul... **Tributul clipei** (poezii)

Fără sfârșit

*Ningeau clipele
peste inima mea...
acoperindu-mi sărutul
și dragostea...
Totul se prăbușea...
asemenea clipelor care
din fiecare stea
ningeau...
peste inima mea.*

din volumul... **Nu chiar totul despre sex** (catrene)

Armonie

*- Dragă, fă și tu ceva!
zise soața, omului.
- Te rog, nu mai insista,
nu-ți stă bine cu cucui!*

din volumul... **Gândurile unui neînțeles** (reflecții):

- 16 – Nu trișa când nu mai crezi în tine!
- 30 – Dușmănia-i „rod” al calităților?
- 31 – Poți să arzi chiar dacă mâinile-ți sunt reci.
- 50 – În dragoste, frumusețea are chipul sincerității.
- 96 – Ne naștem ca să murim, sau murim ca să ne naștem?
- 193 – Tăcerea sporește puterea dragostei?
- 1004 – Pofta e scuza celor flămânzi ?

din volumul... **Gânduri de neînțeles** (reflecții):

- 6 – Ești o fire optimistă, când începi să contrazici?
- 19 – La nimic nu s-a gândit, deși făcuse totul...
- 24 – Nene, îndoiaie geamurile, să fie mai mici!
- 54 – Când nu-nțelegi... îți lipsește ceva.
- 59 – Dacă-mi cer scuze, pot să nu mai repet?
- 71 – Cine știe câtă dreptate am?
- 97 – Vedeți vreo legătură între economia de cuvinte și cea de piață?

din volumul... **Gânduri cu subînțeles** (reflecții):

- 11 – Cuvântul se impune prin forță?
- 42 – Alăturați privirea dragostei!
- 55 – Ați deschis ușa cu cea mai potrivită culoare?
- 69 – Cine nu vrea, se supără?
- 70 – Greșelile se fac cu eforturi.
- 71 – Cum ascuți când nu mai poți?
- 72 – Nepăsarea confirmă ce nu se poate?

din volumul... **Din vina clipei** (poezii)

Din greșeală
(1220)

Am învățat ceva și numai e la modă!
Cărarea noastră-n clipă n-are loc?
Ne-a condamnat altă metodă!
Vom fi întruna liberi la mijloc?

Adăugând o scuză potrivită
Cu presupunerea formală
Alegem dreptul la ispită
Sau evadarea din greșeală?

din volumul... **Amintirile unei clipe** (poezii)

Cine-i de vină?

Rătăcesc prin amintiri...
Cine-i de vină
Când înțep cu trandafiri
Clipa din Lumină?

din volumul... **Într-un teatru de vise** (poezii)

Rondelul despărțirii

(1737)

Maestrului George Astaloș

Vine o clipă fără cuvinte...
Când retragi caii de la pășunat,
Oricum viața merge înainte
Și florile te strigă ne'ncetat!

Nu rămână lacrima fierbinte,
Prin gândul rece, brațul nemișcat,
Vine o clipă fără cuvinte
Când retragi caii de la pășunat...

Ai suflet ușor cât nu se minte
Așa cum totul poate fi iertat
Cu moartea pe moarte, ia aminte:
Orice miracol sfânt e-adevărat...
Vine o clipă, fără cuvinte!

din volumul... **Fără semne** (poezii)

Rugăciune

(1333)

Oricum aș vorbi
Doamne iartă-mă
Pentru câte greșeli
Se văd în privirile mele

din volumul... **Pentru tine** (poezii)

Ca să știi...

(1702)

Mamei mele, Maria

Îndeamnă primăvara din muguri, ca să știi:
Nu vorbele se uită, ci zâmbetele mor
Atunci când o Iubire se-mparte la copii,
Așa cum pentru viață nimic nu e ușor!

O teamă fără margini, ce face stele mii
De galbene speranțe căzute peste dor,
Îndeamnă primăvara din muguri, ca să știi:
Nu vorbele se uită, ci zâmbetele mor!

Dorințe revărsate de bucle arămii,
Îți caută sărutul prin codrul viselor,
Izvoarele mai lasă ecourile-n vii...
Până vei înțelege, fior după fior,

Îndeamnă primăvara din muguri, ca să știi!

din volumul... **În dreptul ultimei iluzii** (poezii)

Acolo

(454)

Ca și ieri
amintirile zburdă
prin cartierul uitării
copacii-și agață tinerețea
de ploaia clipelor
fremătând
acolo
unde visele au murit

din volumul... **Insomnia verbului** (poezii)

În amintirea unui sărut

(1697)

Vor veni clipe să prevestească
Dorul rămas de la tine

Pleca-vor să povestească
Vise rămase fără tine

O clipă va fi glasul speriat de
Lacrima nerăbdătoare

Unde-ai greșit când nu puteai trăi
Printre gânduri condamnate
Ploile erau libere

Clipele vor veni
Cu moartea
Pe moarte călcând

din volumul... **Rondeluri pentru clipe I** (poezii)

Rondelul întrebării

(1924)

Criticului literar Aureliu Goci

Subtilă formă de-ntrebare
Prin sentimente călăuză
Pentru dorințe trecătoare
Să nu găsești când cauți scuză

Scoți din conflict care pe care
Cu cât iubirea-i mai confuză
Subtilă formă de-ntrebare
Prin sentimente călăuză

Până la mugurii din Soare
Oricâtă pulbere și spuză

*Cuvintele-s înșelătoare
Sau rațiunea le refuză*

Subtilă formă de-ntrebare

din volumul... **Rondeluri pentru clipe II** (poezii)

Oprește un tren

(2087)

Scriitorului Mihai Sas

*Oprește un tren cu-aduceri aminte
Norii destramă apusul de soare
Frunzele toamnei se pierd în cuvinte
Lacrimi din vise ar vrea să coboare*

*Nimic nu mai e cum fuse-nainte
Basme și jocuri pe unde sunt oare
Oprește un tren cu-aduceri aminte
Norii destramă apusul de soare*

*Încearcă dorul timid reprezintă
Un zâmbet iar invitat la plimbare
Cât luna acuză noaptea că minte
Când se întoarce să-și ceară iertare*

Oprește un tren cu-aduceri aminte

din volumul... **Misiunea întâmplării** (poezii)

Cântec

(2207)

*La fântâna din zori
Se adapă culori*

*De iubire și moarte
Toate clipele-au parte*

*De durere și vis
Unde nopțile-au scris
Din uitare în zbor
Să revină ușor*

*La fântâna din zori
Se adapă culori*

Rondel cu lună plină

(2031)

*Se-ntinde lacul cu lună plină
Ca o grădină după lumină
Rămâne dorul în valuri calde
Câte dorințe să se mai scalde*

Lângă luceferi printre smaralde
Fără sterilul atâtor halde
Se-ntinde lacul cu lună plină
Ca o grădină după lumină

Câteodată noaptea suspină
Dacă tăcerea caută vină
Sporească riduri pe fețe pal'de
Coboară lacrimi și peste moarte

Se-ntinde lacul cu lună plină

Când zborul n-are sens

(1079)

Pașii lovesc țărâna de visuri spulberate
Dezlănțuind trădarea cuvintelor ascunse
Mereu în așteptare

Vor deveni ștafete noi rosturi de-a greși
Împovărate *clipe* dacă nu mai opresc
Din rătăcirea urii durerea îndoielii

Mizeria și teama cer văile speranței
Nesomnul rațiunii a ține înainte
Când zborul n-are sens

Chemând spre mântuire bieți miri ai neputinței
La zestrea libertății adăugând ambiții
Nelepădate griji

Din rugăciuni fierbinți
În Duhul Sfânt porunca înveșnicind pe Cale
Comoara fericirii să fie celor sfinți

Taină înțelepciunii rămână Adevărul
Și fără de păcate și cele efemere
Vor semăna ecouri din dorul de părinți

Cântec

(2191)

Departate de mult ca o rugăciune
Tăcerea se lasă cum te va supune

Devreme când pleci să ajungi prea târziu

Ce știi de la tata învață un fiu

Precum ți se iartă când te-ndrăgostești
Fii poezie atâtor povești

din volumul... **Văzutele nevăzutului** (poezii)

Cântec
(2561)

*Prima întrebare
Care vine-n minte*

*Ca o rugăciune
De copil cuminte*

*Pleacă din iubire
Stă pe buze arse*

*Precum îndoiala
Fericirii arse*

*Clipele tăcerii
Primelor cuvinte*

*Spovedite lacrimi
La icoane sfinte*

din volumul... **Zidurile dintre idei** (poezii)

Rondelul Domnului
(2943)

*Spre Tine Doamne mă îndrept
Cu flacăra Iubirii Tale
Din Duhul Sfânt Preaînțelept
Izvor întins prin osanale*

*Te rog învață-mă ce-i drept
În sufletul smerit pe Cale
Spre Tine Doamne mă îndrept
Cu flacăra Iubirii Tale*

*Curate lacrimi strâng la piept
Păcatele cobor la vale
Oricâte fericiri aștept
Printre tăceri filosofale*

Spre Tine Doamne mă îndrept